

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 33. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm1217/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

udgydelse som muligt indtage sin beskikkede Del af det tyrkiske Rige. At det imidlertid lige saa lidt nu som nogen Sinde var personlig Tapperhed, Østerrigerne manglede, saa' man, da Kejser Josef og hans taktiske Skolemester Lasky overlod Anførselen til den gamle Laudon, berømt fra Syvaarskrigen; thi da blev ikke blot Grænserne kjækt forsvarede, men de berømte tyrkiske Grænsefæstninger Choczim ved Dniester og Belgrad ved Donav erobrede, og selv midt under Skolemesterskabet beundrede hele Evropa en østerrigsk Batalion, som var kastet ind i den saakaldte Veterani-Hule i Klipperne ved Donav, ej langt fra Orsova, en kolossalsk Jættestue, der for Resten beskrives saa romantisk, at man vanskelig, uden at have set den med egne Øjne, kan vide, hvor meget der er historisk. Denne Hule — som har sit Navn af en østerrigsk General Veterani, som i Slutningen af det 17de Aarhundrede med 300 Mand forsvarede den i 45 Dage — forsvarede nu Oberst Stein i 21 mod en hel tyrkisk Hær og indskød selv Barbaren en saadan Ærbødighed, at den Haandfuld tapre, der omsider maatte overgive sig, behandlede med al mulig Artighed, løslodes og ledsagedes med Æresvagt til den østerrigske Lejr.

For Resten ser man nok, at hvor vel forligte end Kejseren af Tyskland og Kejserinden af Rusland i Kherson kan være blevne om Tyrkiets Deling, til Kristenhedens og Oplysningens bedste, saa enten trode de dog hinanden kun paa det halve eller undte dog helst dem selv Broderparten; thi de var langt fra at gaa ind i hinandens Planer uden maaské for at krydse dem, og noget saadant herte vel til, for at Tyrkerne, uagtet de nødtes til at splitte deres Kræfter og bestandig kæmpe mod en overlegen Magt, dog blev i Stand til at sælge hver Fodsbred i dyre Domme og i det hele redde deres gamle Rov.

Russerne var imidlertid baade nærgaaende og frygtelige og havde, da Østerrigerne dog altid beskæftigede en

